

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony radca prawny A. K. w okresie od maja 2014 r. do 31.12.2018 r. świadczył pomoc prawną na rzecz Sądu Rejonowego (...) na podstawie umów zlecenia o prowadzenie stałej obsługi prawnej.

Dowody:

1.
Pismne wyjaśnienia obwinionego z dnia 24.04.2019r wraz z załącznikami – karta 122 akt postępowania
2.
Umowa nr (...) z dnia 2.01.2015r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 138-143 akt postępowania
3.
Umowa nr (...) z dnia 20.04.2015r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 144-149 akt postępowania
4.
Umowa nr (...) z dnia 4.01.2016r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 150-155 akt postępowania
5.
Umowa nr (...) z dnia 26.02.2016r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 156-161 akt postępowania
6.
Umowa nr (...) z dnia 25.04.2016r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 162-167 akt postępowania
7.
Umowa nr (...) z dnia 6.06.2017r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 133-135 akt postępowania
8.
Umowa nr (...) z dnia 3.01.2018r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 169-174 akt postępowania
9.
Umowa nr (...) z dnia 29.03.2018r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 175-180 akt postępowania
10.
Umowa nr (...) z dnia 26.04.2018r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 181-186 akt postępowania
11.
Umowa nr (...) z dnia 22.05.2018r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 187 - 192 akt postępowania
12.
Umowa nr (...) z dnia 29.08.2018r. na prowadzenie obsługi prawnej – karta 193 - 198 akt postępowania

Zawarte przez radcę prawnego z tym Sądem w latach 2015 - 2018 umowy są identyczne w swej treści i dotyczą świadczenia pomocy prawnej. Strony już na wstępie każdej z nich jednoznacznie określiły, że zawierane są „na prowadzenie stałej obsługi prawnej Sądu”, takie postanowienie znajduje się także w § 1 każdej z umów. W § 2 ust. 2 zawartych umów zlecenia obwiniony radca prawny jako zleceniobiorca zobowiązał się w do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, które uzyskał przy wykonywaniu umów, w tym również po ich rozwiązaniu. W kolejnych postanowieniach strony opisywały zakres pomocy prawnej, sposób jej świadczenia i wynagrodzenie.

Dowody:

– jak wyżej dowody 2. - 12.

W dniu 28 września 2017r. obwiniony wystąpił w charakterze świadka przed (...) w sprawie o sygn. akt: X (...) z powództwa J. P. przeciwko Sądowi Rejonowemu (...) o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę i przywrócenie do pracy. Przed przystąpieniem do zeznań Sąd Pracy poinformował radcę prawnego, A. K., że okoliczności, na które może zeznawać powinny być objęte tajemnicą radcy prawnego i zapytał czy chce on zeznawać. Obwiniony potwierdził, że ma świadomość obowiązku zachowania tajemnicy radcy prawnego i że chce zeznawać.

Dowody:

13.

Protokół z rozprawy w dniu 28.09.2017r. – karta 104 – 109 akt postępowania

14.

Nagranie przebiegu rozprawy z dnia 28.09.2017r. – karta 62 akt postępowania

15.

Transkrypcja zeznań obwinionego w dniu 28.09.2017r. – karta 18-39 akt postępowania

Jak wynika z treści zeznań obwinionego złożonych przed Sądem Pracy, ich przedmiotem były informacje powzięte przez niego w związku ze świadczoną pomocą prawną dla Sądu Rejonowego (...), a dotyczące między innymi przyczyn rozwiązania z powódką umowy o pracę, treści wypowiedzenia, które było przez radcę prawnego opiniowane, spotkań związanych z uzgadnianiem aktów wewnątrzzakładowych ze związkami zawodowymi i innych spraw, z jakimi dyrektor i pracownicy Sądu Rejonowego (...) zwracali się do obwinionego.

Dowody:

16.

Skarga z dnia 17.09.2018r. wraz z załącznikami – karta 1-50 akt postępowania

– jak wyżej dowody 13. - 15.

W trakcie składania wyjaśnień przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym obwiniony radca prawny A. K. twierdził, że nie naruszył tajemnicy zawodowej, gdyż przedmiotem jego zeznań przed Sądem Pracy nie były informacje jakie powziął w związku z wykonywaniem czynności zawodowych radcy prawnego, tylko informacje jakie powziął w związku z wykonywaniem czynności wynikających z zawartej umowy w zakresie doradztwa w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz ochrony przeciwpożarowej jako (...) (...) Bezpieczeństwem Pracy wg normy BS 8800 oraz informacje powzięte w trakcie prywatnych rozmów m.in. z osobami zatrudnionymi w Sądzie Rejonowym (...).

Na potwierdzenie tych okoliczności radca prawny przedstawił certyfikaty dotyczące umiejętności wdrażania i audytowania systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, wykonywania czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

W § 4 ust. 1 pkt i) strony umów o prowadzenie stałej obsługi prawnej Sądu Rejonowego (...) przez obwinionego wskazały, że pomoc prawna obejmuje także doradztwo w zakresie bezpieczeństwa pracy i ochrony przeciwpożarowej.

Dowody:

17.

Pisemne wyjaśnienia obwinionego z dnia 24.04.2019r wraz z załącznikami - karta 121-135 akt postępowania

18.

Protokół przesłuchania obwinionego – karta 113 – 120 akt postępowania

– jak wyżej dowody 2. - 12.

Obwiniony w trakcie rozprawy przed Sądem Dyscyplinarnym w dniu 20.07.2020 r. nie przyznał się do winy. Oświadczył, że podtrzymuje swoje wyjaśnienia złożone przed Zastępcą Rzecznika oraz złożył dodatkowe wyjaśnienia.

Wskazał istotną jego zdaniem kwestię prawną, polegającą na tym, że od 1 stycznia 2016 r. w sądach powszechnych są dwa organy tych sądów a mianowicie Prezes Sądu i Dyrektor Sądu. Zakres kompetencji tych dwóch organów jest autonomiczny i są to dwa niezależne organy. To jest bardzo istotna kwestia prawna, ponieważ (...) wniosku zostało pominięte, że umowa została podpisana przez Dyrektora Sądu a nie przez Prezesa. W ocenie obwinionego, aby ustalić przedmiotowy zakres naruszenia tajemnicy zawodowej, należałoby się odnieść do przepisów reagujących kompetencje Dyrektora Sądu. Jego zeznania, jak stwierdził, dotyczyły (...) należącego do wyłącznej kompetencji Prezesa Sądu.

Kolejna istotna kwestia według wyjaśnień obwinionego dotyczyła uchwały o objęciu ochroną jednego z pracowników sądu – kierownika wydziału karnego. Dużą część zeznań złożonych przed sądem pracy dotyczyła objęciem ochroną związków zawodowych. Aby związek objął ochroną pracownika musi zostać wskazany pracownik do uzgadniania z pracodawcą pewnych kwestii.

Obwiniony dalej wskazał, że w jego zeznaniach przejawiały się prywatne fragmenty. Jeżeli przyjąć, że część tych zeznań nie jest objęta tajemnicą, jeżeli jest to część, to obwiniony zapytuje, która część podlega ochronie, a która nie. Nie zostało sprecyzowane jaka informacja stanowi naruszenie tajemnicy zawodowej. Zabrakło konkretnej informacji, która informacja przekazana przez obwinionego stanowiła naruszenie tajemnicy.

Informacjami takimi mogły być, zdaniem obwinionego, sprawy, które zostały zlecone przez Dyrektora i innych pracowników. (...) nie był zlecony przez Dyrektora. Jeżeli chodzi o kwestie merytoryczne kierowników wydziału, to należą do Przewodniczących wydziałów, a nie do Dyrektora.

Obwiniony stwierdził że realizując główną umowę dowiedział się wielu innych informacji. Znalazł się w opisywanych sytuacjach jako radca prawny.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w replice do wyjaśnień obwinionego wskazała, że radca prawny ma obowiązek zachowania tajemnicy o wszystkich faktach, o których dowiedział się w związku ze świadczeniem pomocy prawnej, a także powziętych podczas prywatnej rozmowy. Na samym początku Sąd zapytał się czy obwiniony wie, że obowiązuje go tajemnica zawodowa, obwiniony oświadczył, że wie i że chce zeznawać.

Obwiniony w odpowiedzi podał, że podważa autentyczność transkrypcji, a pouczenie brzmiało inaczej niż zacytowała Rzecznik.

Zastępca Rzecznika wskazała, że przede wszystkim ma znaczenie nagranie.

Obwiniony wskazał, iż Sąd dał informację, że może nastąpić naruszenie tajemnicy, a obwiniony wskazał, że wie gdzie jest granica naruszenia tajemnicy zawodowej.

Sąd zważył:

Popelnienie przez obwinionego radcę prawnego A. K. przewinienia dyscyplinarnego naruszenia tajemnicy zawodowej w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego mimo nieprzyznania się obwinionego do winy nie budzi wątpliwości Sądu Dyscyplinarnego.

Nie można bowiem, po pierwsze, przyjąć wyjaśnień obwinionego, jak słusznie zauważyła już w dochodzeniu Rzecznik Dyscyplinarny, że umowa przewidywała dwa odrębne obszary usług: jednym była pomoc prawna, a drugim doradztwo w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz ochrony przeciwpożarowej jako audytora ds. zarządzania bezpieczeństwem pracy wg normy BS 8800, gdyż nie wynika to ani z treści umowy, ani też z innych dokumentów przedstawionych przez radcę prawnego.

Po drugie, obwiniony, jak dalej słusznie wywodzi Rzecznik, oprócz posiadanych certyfikatów o ukończonych kursach, studiach czy udziale w konferencjach nie przedstawił dowodów na to, że w Sądzie Rejonowym (...) pełnił odrębną funkcję audytora ds. zarządzania bezpieczeństwem pracy wg normy BS 8800. Nawet, jak trafnie zauważyła Rzecznik, gdyby przyjąć, że takie obowiązki obwiniony miał powierzone, to nie ulega jednak wątpliwości, mając na uwadze identyczne zapisy § 4 ust. 1 pkt i) wszystkich kolejnych umów radcy prawnego o prowadzeniu stałej obsługi prawnej w sprawach wewnętrznych Sądu Rejonowego (...) w przedmiocie doradztwa w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz ochrony przeciwpożarowej, że obwiniony świadczył na rzecz Sądu jako zleceniodawcy pomoc prawną obejmująca między innymi również takie doradztwo. Z racji zatem świadczonej pomocy prawnej, skoro obwiniony radca prawny zobowiązany był do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, które uzyskał w związku z wykonywaniem w ramach zlecenia pomocy prawnej, to włącznie z informacjami uzyskanymi z tytułu doradzania w zakresie bhp i ochrony ppoż. jako jednego z enumeratywnie wyliczonych w § 4 ust. 1 umowy rodzajów tej pomocy.

Przy tym, analizując treść zeznań złożonych przez radcę prawnego przed Sądem Pracy na rozprawie w dniu 28 września 2017r., jak również dalej trafnie relacjonuje Rzecznik Dyscyplinarny, to dotyczyły one nie tylko doradztwa w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ale także przyczyn rozwiązania ze skarżącą umowy o pracę, które było przez radcę prawnego opiniowane, spotkań związanych z uzgadnianiem aktów wewnętrzzakładowych ze związkami zawodowymi i innych spraw, z jakimi dyrektor i pracownicy Sądu Rejonowego (...) zwracali się do obwinionego.

Informacje z powyższego zakresu wynikają przedmiotowo z uzyskiwania ich przez radcę prawnego przy wykonywaniu zlecenia w zakresie pomocy prawnej w sprawach wewnętrznych zleceniodawcy polegającego na wykonywaniu zakładanych w postanowieniu § 4 ust. 1 umowy stron czynności radcy prawnego jako zleceniobiorcy w postaci udzielania porad prawnych /lit. a/, konsultacji prawnych - ustnych, telefonicznych lub drogą elektroniczną /lit. b/, sporządzania opinii prawnych na konkretne zapotrzebowanie Zleceniodawcy /lit. c/, pomocy prawnej w zakresie sporządzania aktów wewnętrznych /lit. d/, sporządzania projektów umów, ugód i porozumień przedkładanych przez Zleceniodawcę do zaopiniowania /lit. e/, analizy formalno-prawnej umów, ugód i porozumień przedkładanych przez Zleceniodawcę do zaopiniowania /lit. f/, informowaniu o zmianach w obowiązujących przepisach prawnych /lit. g/, nadzoru formalno – prawnego nad zleconymi sprawami, sygnalizowania o uchybieniach w przestrzeganiu prawa i skutkach tych uchybień /lit. h/, doradztwa w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz ochrony przeciwpożarowej /lit. i/, bieżącej współpracy z działem Kadr w sprawach kadrowo-pracowniczych, proponowania rozwiązań prawnych w zakresie spraw pracowniczych /lit. j/.

Nie jest w tej sytuacji w żadnej mierze, zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, istotną kwestią prawną, jak podnosi obwiniony, rozdzielny i autonomiczny zakres kompetencji Dyrektora i Prezesa Sądu jako dwóch niezależnych organów. Umowa bowiem, chociaż podpisana przez Dyrektora Sądu a nie przez jego Prezesa, wyraźnie i dostatecznie

wskazuje, że obwiniony radca podejmuje się prowadzenia stałej in corpore obsługi prawnej Sądu jako zleceniodawcy (...) wskazanym w § 4 ust. 1 umowy przedmiocie spraw wewnętrznych Sądu, a nie tylko obsługi spraw Dyrektora leżących w zakresie jego kompetencji. Nie wyłącza się zatem w umowie z tej obsługi ani nie rozdziela spraw Sądu leżących w kompetencji Prezesa jako organu oddzielnego od Dyrektora Sądu. O ile zatem obwiniony podnosi, że (...) Zleceniodawcy leży w kompetencji Prezesa Sądu, a nadto, jak dodaje, kwestie merytoryczne kierowników wydziałów należą do Przewodniczących wydziałów, a nie Dyrektora, to są to wszystko sprawy wewnętrzne zleceniodawcy jako Sądu, bez odniesienia w umowie tych kategorii spraw ani do uprawnień leżących w tej mierze po stronie reprezentującego w umowie Sąd jego Dyrektora, ani po stronie Prezesa ani też po stronie pozostałych organów czy pracowników w schemacie organizacyjnym Sądu. A zatem zarówno (...), jak i sprawy kierowników wydziałów nie są wyłączone, a wręcz odwrotnie, podlegają w razie potrzeby pomocy prawnej radcy prawnego na podstawie § 4 ust. 1 umowy zlecenia w zakresie udzielenia porady prawnej, konsultacji, sporządzenia opinii itd. albowiem na gruncie wystarczającej w tej mierze interpretacji literalnej takich zapisów umowy obwiniony radca prawny zobowiązany jest udzielić pomocy prawnej w sprawach wewnętrznych zleceniodawcy niezależnie od tego w gestii którego organu czy pracownika Sądu one leżą.

Wyrażonego zatem przez obwinionego poglądu, iż aby ustalić przedmiotowy zakres naruszenia tajemnicy zawodowej, należałoby się odnieść do przepisów regulujących kompetencje Dyrektora Sądu, nie da się z litery umowy, jak i zresztą logicznie, wziąć pod uwagę. Zakres naruszeń w tej mierze znamionuje bowiem charakter ujawnionej sprawy wewnętrznej Sądu, a nie jej przynależność do takiego czy innego organu wewnętrznego lub nawet pracownika Sądu z tytułu nadanych mu w przepisach prawnych kompetencji.

W żadnym w takim razie wypadku nie można uznać, że (...) wniosku o ukaranie kwestia rozdziału kompetencji Dyrektora i Prezesa Sądu została pominięta, a wręcz odwrotnie, trafnie nie znalazła w nim odbicia, gdyż ten podział kompetencji nie ma żadnego znaczenia dla przedmiotu sprawy co do wyczerpania znamion przewinienia dyscyplinarnego naruszenia tajemnicy zawodowej przez obwinionego w zakresie ujawnienia spraw wewnętrznych Sądu jako zleceniodawcy.

Konkludując zatem, o ile, jak twierdzi obwiniony, jego zeznania dotyczyły (...) należącego do wyłącznej kompetencji Prezesa Sądu, a kwestie merytoryczne kierowników wydziału, co do których zeznawał, należą do Przewodniczących wydziałów, to zeznania te obejmują w każdym ich wypadku niesegregowane kompetencyjnie w umowie zlecenia sprawy wewnętrzne Sądu jako zleceniodawcy i tym samym wystarczająco stanowią o ujawnieniu informacji jakie radca prawny powziął w związku z wykonywaniem przez niego czynności zawodowych w wykonaniu zlecenia Sądu w oparciu o § 4 ust. 1 umowy stron, co stanowi naruszenie art. 3 ustawy o radcach prawnych rozwinętego szczegółowo w art. 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego / (...)/ w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych albowiem nakazują one radcy prawnemu zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej.

Linia obrony obwinionego poprzez rozróżnienie spraw w obsłudze prawnej Sądu z tytułu podziału kompetencji między jego organami jako zaprzeczenie popełnienia deliktu dyscyplinarnego naruszenia tajemnicy zawodowej radcy prawnego z tytułu zeznań przed Sądem Pracy w sprawach poza kompetencją Dyrektora Sądu nie zasługuje zatem na jej uwzględnienie.

Nie można też uznać za właściwe wyjaśnień obwinionego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, że przed Sądem Pracy zeznawał na okoliczność informacji, które powziął w prywatnych rozmowach, prowadzonych z (...) (...) i innymi pracownikami sądu. Po pierwsze dlatego, jak słusznie wywodzi Rzecznik, że rozmowy te nie odbyłyby się, gdyby obwiniony nie świadczył pomocy prawnej na rzecz Sądu Rejonowego (...), po drugie, dotyczyły one spraw związanych z funkcjonowaniem Sądu, pracowników tego Sądu, w tym skarżącej.

Należy mieć tu na uwadze kategorycznie sformułowany w art. 15 ust. 1 (...) obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej przez radcę prawnego co do informacji nie tylko ujawnionych radcy prawnemu przez klienta ale również uzyskanych w inny sposób w związku z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych niezależnie od źródła tych informacji, który to zapis niewątpliwie dotyczy informacji pozyskanych przez radcę i jako radcę w

rozmowie z (...) o sprawach Sądu, jako klienta, gdyż były to, jak zeznał przed Sądem Pracy, kwestie braku współpracy Przewodniczącej z powódką jako podwładną w stosunkach służbowych, a zatem rozmowę taką należy uznać za związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez radcę prawnego.

Obwiniony zresztą przyznaje, wyjaśniając przed (...), że realizując umowę główną, dowiedział się wielu innych informacji. Znalazł się przy tym w opisywanych sytuacjach jako radca prawny.

Na rozprawie obwiniony ponownie podniósł, że w jego zeznaniach przejawiały się prywatne fragmenty. Jeżeli zatem przyjąć, że część tych zeznań nie jest objęta tajemnicą, to jeżeli jest to część, to która część podlega ochronie, a która nie. Nie zostało sprecyzowane jaka informacja stanowi naruszenie tajemnicy zawodowej. Zabrakło zdaniem obwinionego konkretnej informacji, która informacja przekazana przez niego stanowiła naruszenie tajemnicy.

W ocenie (...), po pierwsze, w istocie rzeczy praktycznie całe zeznanie obwinionego in extenso przed Sądem pracy ujawniało informacje dotyczące Sądu jako klienta /w rozumieniu art. 5 pkt 4 (...)/ i jego spraw objętych świadczeniem pomocy prawnej przez obwinionego na podstawie umowy zlecenia.

Niemniej podstawowy jest tu już sam fakt przyznania przez obwinionego częściowego choćby składania zeznań przed Sądem Pracy objętych tajemnicą radcowską, co wystarczająco spełnia znamiona deliktu dyscyplinarnego naruszenia takiej tajemnicy na podstawie art. 15 ust. 1 (...).

Naruszenie tajemnicy zawodowej nie wymaga bowiem na podstawie tego przepisu naruszenia wielokrotnego czy ciągu czynów. Jeżeli bowiem radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy wszystkie informacje dotyczące klienta, to oznacza to, że bez wyjątku wszystkie, a zatem nie wolno mu ujawnić ani jednej z tego typu informacji.

Już oświadczenie obwinionego, że zeznawał w kwestii (...) czy kwestii merytorycznych kierownika wydziału, stanowiących, wbrew stanowisku obwinionego, jak wykazał wyżej Sąd Dyscyplinarny, sprawy wewnętrzne Zleceniodawcy, stanowi o naruszeniu tajemnicy radcowskiej i składanie zeznań w tym przedmiocie podlega ochronie z tego tytułu.

Po drugie natomiast, Rzecznik wyraźnie wskazał przez kategoryzację długotrwałych, bo trwających prawie 1 1/2 godziny zeznań obwinionego radcy prawnego przed Sądem Pracy jako podlegających ochronie, przez konieczność ich spojenia w ten sposób albowiem składanych w toku przesłuchania w sposób rozbudowany, kilkakrotnie powtarzanych w ramach odpowiedzi na pytania sądu, stron i ich pełnomocników, jako zeznań dotyczących przyczyn rozwiązania ze skarżącą umowy o pracę, spotkań pracodawcy ze związkami zawodowymi, uzgodnień wewnętrznych aktów prawa pracy i innych spraw, z jakimi dyrektor i pracownicy Sądu Rejonowego (...) zwracali się do obwinionego, które to kwestie, jako sprawy wewnętrzne Zleceniodawcy objęte były pomocą prawną udzielaną Zleceniodawcy, a z tego tytułu koniecznością zachowania ich w tajemnicy.

Wbrew zarzutowi obwinionego załączona do akt transkrypcja oddaje szczegółowo przebieg postępowania przed Sądem Pracy w zakresie zeznań obwinionego radcy prawnego. Zeznania te zanotowane są ponadto w protokóle rozprawy a dosłownie nagrane na dołączonej w poczet dowodów płycie przebiegu rozprawy.

N. natomiast, wartościowaną przykładami, egzemplifikacją tego typu objętych ochroną spraw wewnętrznych Sądu, co do których radca prawny w sposób niedozwolony przekazał w zeznaniach informacje ujawnione mu przez ten Sąd jako klienta albo uzyskane przez niego w inny sposób od różnych osób w związku z wykonywaniem przez niego czynności zawodowych stanowią od początku zeznań w minutach: informacja o spotkaniu w gabinecie Dyrektora nt. uchwały związkowej o ochronie kierownika wydziału z zaznaczeniem opinii radcy co do wadliwości tej uchwały, współpraca dyrektora ze związkami zawodowymi w Sądzie i jego kłopoty w tym zakresie /27:27 - 31:42/; powołanie przez Dyrektora zespołu roboczego do przygotowania projektów aktów wewnątrzzakładowych z udziałem radcy /31:58 - 33:02/; udział radcy prawnego w konsultacji wypowiedzenia powódce z udziałem (...) i Dyrektora Sądu /33:02 - 34:48/; wskazanie głównych przyczyn tego wypowiedzenia /35:12 - 36:53/; rozmowy radcy z Przewodniczącą Wydziału dot. braku współpracy z powódką z przyczyn leżących po stronie powódki /37:24

– 39:40/; udział radcy prawnego w postępowaniu wyjaśniającym w zakresie mobbingu wobec powódki z udziałem dyrektora i powódki /42:40 - 48:28/; zajmowanie się sprawą problemów związanych z wyborem (...) (...) bez rekomendacji związkowej z udzielaniem przez radcę (...) pomocy prawnej /48:31 - 54:35/; kwestia kontrowersji związkowych i roli w tej sprawie powódki wokół dyżurów aresztowych w Sądzie /56:07 - 57:41/; braki przekazanych radcy prawnemu dokumentów związkowych dotyczące roli związkowej powódki i jej ochrony wobec ograniczenia jej stanowiska w tej mierze do zfs /59:04 - 01:20/; zalecenia pokontrolne PIP /01:24 - 01:29/; powtórnie kwestie mobbingu wobec powódki z zaznaczeniem efektu odstąpienia od skargi w tym zakresie /01:30 - 01:36/; ponownie przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę /01:38 - 01:43/; powtórnie kwestia kontrowersji wokół legalności wyboru (...) w Sądzie i kłopotów z pełnieniem przez niego funkcji z udziałem doradczym obwinionego w tym konflikcie z polecenia dyrektora Sądu /01:43 - 01:48/. Informacje te przedkładane były przez obwinionego w zakreślonych fragmentach czasowych minuta po minucie szczegółowo.

Trafnie też zauważa Rzecznik Dyscyplinarny, iż nie można pominąć faktu, że przesłuchujący obwinionego Sąd zwracał uwagę na obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej przez radcę prawnego, a mimo to obwiniony postanowił złożyć w sprawie zeznania świadomie godząc się na jej naruszenie.

Treść pouczenia została prawidłowo przyjęta przez Rzecznika. Sąd Dyscyplinarny również na gruncie poczynionych w tej mierze ustaleń jednoznacznie przyjmuje, że jego brzmienie jeżeli nawet nie jest swoistym ostrzeżeniem to na pewno naprowadzeniem obwinionego radcy prawnego na ryzyko objęcia okoliczności, co do których radca będzie zeznawał, tajemnicą radcy prawnego.

Wbrew twierdzeniu obwinionego, nie wskazał on w odpowiedzi Sądowi, że wie gdzie jest granica naruszenia tajemnicy zawodowej, tylko potwierdził świadomość zeznań w kwestiach nią objętych, gdyż Sąd już wyraźnie granicę taką zakreślił informując, że potencjalne zeznania powinny być objęte tajemnicą radcy prawnego. Jednoznacznie bowiem odniósł to pouczenie, i tak należało je odczytać, do zakazu naruszenia tajemnicy zawodowej zapisanego w art. 3 ustawy o radcach prawnych i art. 15 ust. 1 (...) w ten sposób, iż radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej klientowi, albowiem mając na uwadze charakter sprawy, która dotyczy właśnie sporu pracowniczego Sądu jako pozwanego w procesie klienta radcy, to trudno sobie nawet wyobrazić aby radca prawny zeznając w takim i tym procesie nie dotknął spraw Sądu Rejonowego Wrocław - Krzyki, o których dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej, gdyż inne aspekty zeznań dla procedowanej przez Sąd Pracy sprawy a limine nie mają znaczenia.

Tak czy inaczej zatem, skrupulatność odnotowania z przebiegu rozprawy brzmienia takiego pouczenia przez Sąd Pracy nie ma znaczenia, albowiem dostatecznie czytelnie wskazuje ono i w zapisie Rzecznika, że potencjalnie zeznania radcy w sprawie powództwa pracowniczego przeciwko Sądowi jako jego klientowi - zleceniodawcy nieuchronnie prowadzą do ich składania z tytułu informacji ujawnionych bądź uzyskanych w związku z wykonywaniem przez radcę czynności zawodowych na rzecz Sądu jako klienta, co rodzi skutek naruszenia tajemnicy zawodowej wiążącej radcę prawnego pod rygorem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, co radca prawny przez przystąpienie do zeznań zaktualizował mimo naprowadzenia przez Sąd Pracy w kierunku odmowy ich składania.

Jeżeli nawet, mimo wszystko, z nagrania rozprawy przed Sądem Pracy dałoby się wyłuskać jakieś dosłownie minutowe fragmenty zeznań obwinionego bez egzemplifikacji naruszenia tajemnicy zawodowej, typu: tego nie wiem, nie pamiętam, czy tp. albo dałoby się w nich dopatrzyć elementu li tylko prywatności, aczkolwiek to ostatnie w gruncie rzeczy wysoce wątpliwie, to stanowią one jakiś nikły ich odsetek, tak że wtopione w zasadniczą linię zeznań radcy przekazującego informacje ujawnione bądź uzyskane przez radcę prawnego w związku z wykonywaniem przez niego czynności zawodowych u klienta, jakim w sprawie o naruszenie tajemnicy zawodowej jest Sąd Rejonowy (...), na rzecz którego obwiniony radca prawny świadczył pomoc prawną na podstawie umów zlecenia o prowadzenie stałej obsługi prawnej, nie zmieniają poprawności odczytania całości złożonych przez radcę zeznań, jako naruszenia przez niego tajemnicy zawodowej, co, zarówno przez Rzecznika przez ich kategoryzację, jak i uzupełniająco przez Sąd Dyscyplinarny przez ich egzemplifikację określonymi fragmentami nagrania rozprawy, zostało wykazane.

W tej to sytuacji trzeba uznać, że radca prawny w swoich zeznaniach przed Sądem Pracy nie zachował w tajemnicy tego, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej Sądowi Rejonowemu (...), jako jego klientowi.

Tym samym obwiniony radca prawny naruszył ustawowy obowiązek wynikający z treści art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych zobowiązujący radcę prawnego do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej.

Jednocześnie obwiniony naruszył podstawowe zasady wykonywania zawodu opisane w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, w Dziale III Wykonywanie Zawodu, Rozdziale I Tajemnica zawodowa, w szczególności art. 15 ust. 1, który zawiera definicję tajemnicy zawodowej i jednoznacznie wskazuje, że w tajemnicy zachować należy wszystkie informacje dotyczące klienta i jego spraw, ujawnione radcy prawnemu przez klienta bądź uzyskane w inny sposób w związku z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych, niezależnie od źródła informacji oraz formy i sposobu ich utrwalania.

Zachowanie tajemnicy zawodowej, którą to ocenę Rzecznika Dyscyplinarnego w całej rozciągłości podziela Sąd Dyscyplinarny, jest jednym z podstawowych obowiązków radcy prawnego, świadczy o tym chociażby fakt umieszczenia regulacji ustawowych z nią związanych już w jednym z pierwszych artykułów ustawy o radcach prawnych. Również zasady etyki zawodu w sposób szeroki regulują tajemnicę zawodową, gdyż jest ona ściśle związana z istotą zawodu zaufania publicznego, warunkuje prawidłowe wykonywanie tego zawodu, jest też jedną z gwarancji bezpieczeństwa obrotu prawnego. Naruszenie tajemnicy zawodowej postrzegane jest jako jedno z cięższych przewinień dyscyplinarnych.

Radca prawny A. K. ujawniając informacje które powziął w związku ze świadczeniem pomocy prawnej dopuścił się zawinionego, nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego, czym naraził się na odpowiedzialność dyscyplinarną.

Wobec przedłożonej oceny o istotnym uchybieniu obwinionego w kontekście utrzymania roli i prestiżu samorządu radcowskiego przez popełnienie przewinienia dyscyplinarnego naruszenia tajemnicy zawodowej wymierzona obwinionemu kara pieniężna w wysokości 3.000,00 zł jest uzasadniona i adekwatna do stopnia przewinienia, którego dokonanie przez obwinionego podważa fundamentalną dla roli radcy prawnego zasadę etyki i naraża tym samym zawód radcy na utratę wiarygodności w oczach klientów a także wystawia złe świadectwo przed organem sądowym (Sąd Pracy). Zwraca tu bowiem uwagę stanowcze i świadome wyrażenie przez obwinionego przed sądem zgody na złożenie zeznań, mimo uprzedzenia przez sąd o objęciu ich treści tajemnicą zawodową radcy prawnego, której przestrzeganie stanowi fundament zawodu, co tym bardziej obarcza radcę prawnego winą za popełnienie ukaranego orzeczeniem przewinienia, przy braku zrozumienia dokonania przez radcę prawnego czynu nagannego ustawowo i etycznie. Orzeczona kara winna też zatem spełni

funkcję prewencyjną w kierunku unikania przez obwinionego dopuszczania do takich nagannych sytuacji w przyszłości. Ze względu na dotychczasowy brak karalności obwinionego sugerowaną przez Rzecznika karę pieniężną wymierzono w najniższym wymiarze półtorakrotności wynagrodzenia minimalnego w ramach przewidzianej sankcją ustawową jej rozpiętości od półtorakrotności do dwunastokrotności takiego wynagrodzenia.

Wymierzoną karę w wysokości 3 000 zł Sąd Dyscyplinarny oparł zatem na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2ba. ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 i § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 2016 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 r. (Dz. U. z 13 września 2016 r., poz. 1456) wynoszącego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w 2017 r. 2 000 zł jako równoważną półtorakrotności tego minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Obwiniony w związku z ukaraniem go ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75), którymi został obciążony w kwocie 2.100 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia służy Ministrowi Sprawiedliwości oraz stronom prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania, przy czym. odwołanie należy złożyć w 2 egzemplarzach.